

Jørgen Fogedby
Heslevej 31
5620 Glamsbjerg

Kontor/afdeling
Forsyning, Vand

Dato
26. juni 2017

J nr. 2015-5643

m/s/

Vejledende udtalelse fra Energistyrelsen om spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 5

Folketingets Ombudsmand har den 21. februar 2017 oversendt en klage, jf. j.nr. 16/02658, til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet. Du er samme dag orienteret om denne oversendelse.

Klagen vedrører lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010 med efterfølgende ændringer (herefter omtalt som spildevandsbetalingsloven). Denne lov hører under Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets departement har den 23. marts 2017 oversendt henvendelsen fra Folketingets Ombudsmand til Energistyrelsens besvarelse.

Energistyrelsen skal indledningsvist bemærke, at styrelsen ikke udtaler sig vejledende om konkrete og/eller verserende sager, men kan udtale sig vejledende om principielle spørgsmål.

En vejledende udtalelse er udtryk for Energistyrelsens fortolkning af de pågældende bestemmelser i lovgivningen. Indholdet er alene vejledende. I tilfælde af uenighed om forståelsen af reglerne træffes den endelige afgørelse af domstolene.

Formålet med denne vejledende udtalelse er at give dig den redegørelse, som Folketingets Ombudsmand beder ministeriet om, jf. følgende i henvendelsen af 21. februar 2017:

"Jeg oversender klagen med bilag med henblik på, at ministeriet over for Jørgen Fogedby redegør for, hvad der forstås ved begrebet "erhvervsejendomme" i § 2 a, stk. 5, i betalingsloven (lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010)."

Du har i dit brev til Folketingets Ombudsmand vedlagt din klage til Statsforvaltningen.

I denne klage beskriver du to klagepunkter:

1. vandafledningsbidrag i tilfælde, hvor ikke alt spildevand ledes til kloakken.
2. krav om minimumsomsætning fastsat i en betalingsvedtægt.

Energistyrelsen skal indledningsvist understrege, at denne vejledende udtalelse vedrører de punkter, som angives i skrivelsen fra Folketingets Ombudsmand, som henviser til lovens § 2 a, stk. 5, herunder dine to klagepunkter relateret til § 2 a, stk. 5.

Amaliegade 44
1256 København K

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

Denne generelle vejledende udtalelse omhandler således ikke alle øvrige spørgsmål vedrørende fx § 2 a, stk. 5, i spildevandsbetalingsloven. Hvis du ønsker yderligere generel vejledning, er du velkommen til at vende tilbage herom.

Energistyrelsens sammenfattende udtalelse

1. Afledningsbidrag i tilfælde, hvor ikke alt spildevand ledes til kloakken, jf. § 2 a, stk. 5

Det følger af spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 4, at hovedreglen er, at størrelsen på et vandafledningsbidrag opgøres med udgangspunkt i vandforbruget. Det fremgår endvidere, at hvor vandmåler kræves, beregnes vandafledningsbidraget ud fra det målte vandforbrug.

Der er i spildevandsbetalingsloven fastsat undtagelser fra denne hovedregel. En undtagelse er fastsat i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 5, om erhvervsejendomme.

For så vidt angår afgrænsningen af begrebet "erhvervsejendomme" i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 5, antager Energistyrelsen, at begrebet "erhvervsejendomme" omfatter dels ejendomme, hvor der udelukkende er erhverv, og dels ejendomme, hvor der er både bolig og erhverv. "Erhvervsejendomme" omfatter således ejendomme, der er tilsluttet spildevandsselskabet, og hvor der på den tilsluttede ejendom er anden anvendelse end boliganvendelse.

Det skal endvidere bemærkes, at det er Energistyrelsens vurdering, at definitionen af "erhvervsejendomme" ikke er betinget af, at der tilledes andet end husspildevand fra den tilslutningspligtige ejendom. Energistyrelsen antager således, at der i fx en betalingsvedtægt ikke med rette kan fastsættes en bestemmelse om, at ejendomme, der ikke afleder andet spildevand end husspildevand fra boligen, ikke kan være omfattet af begrebet "erhvervsejendomme" i § 2 a, stk. 5. En sådan bestemmelse i en vedtægt eller en administration baseret på denne opfattelse antages at være i strid med spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 5, og de grundlæggende afgrænsninger af ejendomstyper.

2. Betalingsvedtægter og krav om minimumsomsætning i forhold til § 2 a, stk. 5

I forhold til anvendelsen af begrebet "erhvervsejendomme" i § 2 a, stk. 5, antager Energistyrelsen, at § 2 a, stk. 5, og § 3, stk. 2, i spildevandsbetalingsloven ikke er til hinder for, at et spildevandsselskab i betalingsvedtægten fastsætter nødvendige supplerende bestemmelser om eventuelle relevante spørgsmål relateret hertil.

I relation hertil antager Energistyrelsen dog, at sådanne eventuelle supplerende bestemmelser i betalingsvedtægten om begrebet "erhvervsejendomme" navnlig skal være nødvendige, saglige, lige for ens ejendomme og i overensstemmelse med loven i øvrigt. Energistyrelsen antager således, at der i fx en betalingsvedtægt ikke med rette kan fastsættes en bestemmelse om, at der gælder særlige krav for udvalgte grupper af erhvervsejendomme, medmindre der er saglig grund til at forskelsbehandle i forhold til øvrige erhvervsejendomme.

I forhold til evt. bestemmelser i en vedtægt om minimumsomsætning og i forhold til afgrænsningen af begrebet "erhvervsejendomme", vil det således efter Energistyrelsens opfattelse navnlig skulle vurderes, hvorvidt et sådant krav er nødvendigt, sagligt, lige for ens ejendomme

og i overensstemmelse med loven i øvrigt. Det er Energistyrelsens vurdering ud fra bl.a. formålet med § 2 a, stk. 5, at en bestemmelse om minimumsomsætning i forhold til afgrænsningen af begrebet "erhvervsejendomme" i § 2 a, stk. 5, næppe er saglig og i overensstemmelse med loven i øvrigt.

Det bemærkes i øvrigt, at Energistyrelsen antager, at et spildevandsselskab i betalingsvedtægten kan fastsætte krav til, hvordan grundejeren af en erhvervsejendom skal opgøre størrelsen af den vandmængde, der ønskes fritaget. Det antages i den forbindelse, at der ikke er hjemmel til, at forsyningselskabet kan fastsætte en bagatelgrænse i forhold til opgørelsen af vandmængden. Ligesom der ikke i betalingsvedtægten kan fastsættes en sådan bagatelgrænse, så kan spildevandsselskabet tilsvarende ikke træffe beslutning herom i konkrete sager.

Afslutningsvist bemærkes det, at Energistyrelsen med denne udtalelse ikke har vejledt i øvrigt om anvendelsen af lovens § 2 a, stk. 5, eller om den pligt, som kommunalbestyrelsen har i henhold til spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, i forhold til godkendelse af spildevandsselskabets betalingsvedtægt.

Energistyrelsen har i øvrigt heller ikke udtalt sig om reglerne før 1.1.2010, hvor der kom krav om udskillelse af selskabet fra kommunen, eller om grundejers tilslutningspligt og ret, der er reguleret i miljøbeskyttelsesloven, der hører under Miljø- og Fødevarerministeriet.

Retsgrundlag

Vedrørende ordlyden af spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 5

Der fremgår følgende af § 2 a, stk. 5, i spildevandsbetalingsloven:

"Stk. 5. For erhvervsejendomme fastsættes vandafledningsbidraget efter vandforbruget fratrukket den vandmængde, der medgår til produktionen eller af anden grund ikke tilledes et spildevandsforsyningselskab, jf. dog § 7 b, stk. 1."

Hele loven med efterfølgende ændringer kan ses her: [spildevandsbetalingsloven](#)

Spildevandsbetalingsloven blev første gang vedtaget med lov nr. 863 af 23. december 1987.

Denne lov kan ses her: [spildevandsbetalingsloven fra 1987](#).

Den nuværende § 2 a, stk. 5 stod i 1987-loven i § 2, stk. 4. Ordlyden var dengang:

"Stk. 4. For erhvervsejendomme fastsættes det årlige bidrag til anlæg og drift efter stk. 2 efter vandforbruget, dog med fradrag af vand, der medgår i produktionen eller af anden grund ikke tilledes kloaksystemet. Det årlige bidrag til anlæg efter stk. 2 fastsættes dog mindst til den afledningsret, der er tillagt efter stk. 1."

Energistyrelsen kan oplyse, at der hverken i dag eller på noget tidligere tidspunkt har været en definition eksplicit fastsat i loven af begrebet "erhvervsejendomme".

I lovforslag L 62 af 5. november 1987, der med visse ændringsforslag førte frem til lov nr. 863 fra 1987, er der i lovbemærkningerne redegjort for forslaget indhold.

Det kan bemærkes, at der er ingen såkaldte specielle bemærkninger vedrørende forslaget til § 2, stk. 4 (som i dag er § 2 a, stk. 5). Der redegøres i de generelle lovbemærkninger, afsnit 5, for hovedindholdet af den fremtidige betalingsmodel. I dette afsnit indgår bemærkninger om opdeling af afledere i kategorierne boliger og erhverv.

I lovbemærkningerne afsnit 5 fremgår bl.a. følgende:

"- Boligbidrag (helårsboliger og fritidshuse)

- Erhvervsbidrag (industri, skoler, hoteller, kontorer og byggeri i øvrigt, som ikke kan henføres til boligbidrag)

....

Ved en boligenhed forstås et parcelhus, rækkehus, stuehus til landbrugsejendom, etagebolig, adelslejlighed, ejerlejlighed, sommerhus m.v."

Det bemærkes, at disse bemærkninger er skrevet med såvel tilslutningsbidraget som vandafledningsbidraget for øje, og således skal bemærkningerne læses i denne kontekst.

På baggrund af disse lovbemærkninger antager Energistyrelsen, at begrebet "erhvervsejendomme" omfatter alle ejendomme, der ikke kan henføres til boligbegrebet. Blandede ejendomme anses således for at være "erhvervsejendomme".

Den daværende § 2, stk. 4, er ændret ved mellemliggende lovændringer i perioden fra 1987 til nu. Der redegøres ikke herfor, da disse ændringer ikke vurderes relevante i nærværende sammenhæng..

Vedrørende Energistyrelsens generelle vejledning om spildevandsbetalingsloven

I forhold til anvendelsen af spildevandsbetalingsloven, herunder § 2 a, stk. 5, kan Energistyrelsen generelt henvise til Vejledning nr. 12414 af 1. januar 2001 om betalingsregler for spildevandsanlæg. Vejledningen kan ses her: [Vejledningen om loven](#). Det skal bemærkes, at vejledningen ikke er opdateret i forhold til lovændringer gennemført efter udstedelsen af vejledningen.

I vejledningens afsnit 4.2.3.3. er der en omtale af spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 5, (på vejledningens tidspunkt § 2 a, stk. 4). Heraf fremgår følgende:

"Efter lovens § 2 a, stk. 4, beregnes vandafledningsbidraget for erhvervsejendomme efter erhvervsejendommens vandforbrug, fratrukket den vandmængde, der medgår til produktion eller som af anden grund ikke afledes til det offentlige spildevandsanlæg.

Som erhvervsejendomme regnes alle ejendomme, der ikke kan henføres til beboelse alene, det vil sige industri- og håndværksvirksomheder, skoler, hoteller, kirker, sportsanlæg, kontorer og ejendomme med blandet bolig og erhverv, herunder også landbrugsejendomme, der er tilsluttet spildevandsanlægget med andet end spildevand fra boligen.

For at få fradrag skal det vandforbrug, der ønskes fradrag for, kunne henregnes til erhvervsdelen, det vil sige den primære produktion. Et eksempel på primær produktion kunne være et bryggeri, hvis primære produktion er at producere øl og sodavand. I dette tilfælde kunne der ske fradrag for det vand, der medgår direkte til

produktionen af disse produkter, hvorimod der ikke kan ske fradrag for vand, der medgår til eksempelvis vanding af bryggeriets græsplæne.

En forudsætning for fradraget er, at erhvervsvirksomheden kan godtgøre størrelsen af den vandmængde, der ønskes fritaget, på en måde som kommunalbestyrelsen kan acceptere. Kommunens godkendelse af fradrag kan for eksempel gøres afhængig af opsættelse af en bimåler eller af nærmere dokumenterede skønsmæssige beregninger.

Der er ikke hjemmel for kommunalbestyrelsen til at fastsætte en bagatelgrænse for at opnå fradrag. En erhvervsvirksomhed, der kan opfylde kommunens dokumentationskrav, har således krav på at få fradrag."

Energistyrelsen antager fortsat, som nævnt i den generelle vejledning, at der i lovens § 2 a, stk. 5, og § 3, stk. 2, er hjemmel til, at spildevandsselskabet i overensstemmelse med loven i betalingsvedtægten kan fastsætte krav til, hvordan grundejeren af en erhvervsejendom skal opgøre størrelsen af den vandmængde, der ønskes fritaget. Der antages i den forbindelse, at der ikke er hjemmel til, at forsyningsselskabet kan fastsætte en bagatelgrænse i forhold til opgørelsen af vandmængden. Ligesom der ikke i betalingsvedtægten kan fastsættes en sådan bagatelgrænse, så kan spildevandsselskabet tilsvarende ikke træffe beslutning herom i konkrete sager.

I vejledningens afsnit 2.2. er der en omtale af "øvrige definitioner", herunder en generel omtale af definition på boligheder og erhvervsvirksomheder. Heraf fremgår følgende:

"2.2.1 Definition på boligheder og erhvervsvirksomheder

En boligenhed defineres som en énfamiliesbolig med selvstændigt køkken, og definitionen en boligenhed vil således bl.a. omfatte et parcelhus, et rækkehus, et stuehus til en landbrugsejendom, en bolig i etageejendom, en andelslejlighed, en ejerlejlighed, et sommerhus eller lignende.

Definitionen af erhvervsejendomme omfatter alle ejendomme, der ikke kan henregnes til beboelse alene - dvs. industri- og håndværksvirksomheder, skoler, hoteller, kirker, sportsanlæg, kontorer og ejendomme med blandet bolig og erhverv, herunder også landbrugsejendomme, der er tilsluttet det offentlige spildevandsanlæg med andet end husspildevand fra boligen. "

I forhold til ovennævnte afsnit 2.2.1 skal Energistyrelsen bemærke, at vejledningen ikke er udtømmende. Energistyrelsen skal desuden bemærke, at det er styrelsens antagelse, at det ikke har afgørende betydning for afgrænsningen i § 2 a, stk. 5 mellem "bolig" og "erhverv", om det er husspildevand eller andet end husspildevand, der afledes fra ejendommen. Det bemærkes, at der fra en erhvervsejendom kan afledes husspildevand alene. Dette kan være tilfældet ved fx en kontorejendom.

Loven bygger på, jf. lovbemærkningerne fra 1987, at boligejendomme omfatter ejendomme, hvor der udelukkende er boliganvendelse. Øvrige ejendomme, der ikke kan henføres til boligejendomme, anses for at være erhvervsejendomme.

Definitionen af en ejendom må i øvrigt som udgangspunkt antages at være den samme i forhold til beregning af tilslutningsbidrag som i forhold til reglerne om vandafledningsbidrag. Tilsvarende kan en ejendom ikke et år være en boligejendom og året efter en erhvervsejendom på baggrund af et kriterie om omsætningens størrelse.

Vedrørende praksis om betalingslovens § 2 a, stk. 5

For så vidt angår retspraksis vedrørende betalingslovens § 2 a, stk. 5, er Energistyrelsen bekendt med Vestre Landsrets dom af 4. februar 2013, jf. VL B-0407-12. Dommen vedrører efter Energistyrelsens vurdering ikke anvendelsen af begrebet "erhvervsejendomme". Det skal blot nævnes, at dommen indebærer en ændring i forhold til Energistyrelsens generelle vejledning fra 2011, for så vidt angår omtalen af plænevanding i afsnit 4.2.2.3.

Desuden kan der henvises til Tilsynsrådets afgørelse refereret i MAD 1998.643, der vedrører en sag, hvor der blev anvendt vand i såvel en bygning, der blev anvendt til bolig, som en bygning, der blev anvendt til landbrugsmæssig bedrift. Tilsynsrådets afgørelse af 14. maj 1998 vedrører formuleringen af betalingsvedtægten og betydningen heraf i forhold til opkrævningen i den konkrete sag.

Energistyrelsens udtalelse

Ombudsmanden har den 21. februar 2017 bedt om en redegørelse for, hvad der forstås ved begrebet "erhvervsejendomme" i § 2 a, stk. 5, i spildevandsbetalingsloven.

1. Afledningsbidrag i tilfælde, hvor ikke alt spildevand ledes til kloakken, jf. § 2 a, stk. 5

Det følger af spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 4, at hovedreglen er, at størrelsen på et vandafledningsbidrag opgøres med udgangspunkt i vandforbruget. Det fremgår endvidere, at hvor vandmåler kræves, beregnes vandafledningsbidraget ud fra det målte vandforbrug.

Der er i spildevandsbetalingsloven fastsat undtagelser fra denne hovedregel. En undtagelse følger af spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 5, om erhvervsejendomme.

I forhold til spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 5, kan Energistyrelsen vejledende oplyse, at begrebet "erhvervsejendomme" hverken i dag eller på noget tidligere tidspunkt siden den første lov i 1987 har været eksplicit defineret i selve spildevandsbetalingsloven.

For så vidt angår afgrænsningen af begrebet "erhvervsejendomme" i § 2 a, stk. 5, antager Energistyrelsen, at begrebet "erhvervsejendomme" omfatter alle ejendomme, der ikke kan henregnes til beboelse alene. Hvis der på en tilsluttet ejendom er blandet bolig og erhverv, antager Energistyrelsen således, at ejendommen i forhold til § 2 a, stk. 5, er omfattet af begrebet "erhvervsejendomme". Disse antagelser bygger på ovennævnte lovbemærkninger i L 62, afsnit 5 fra 1987.

For så vidt angår afgrænsningen af kategorierne "boliger" og "erhverv", herunder blandet bolig og erhverv, henviser Energistyrelsen til omtalen heraf i Energistyrelsens generelle vejledning fra 2001, jf. afsnit 2.2. I forhold til denne generelle vejledning afsnit 2.2., jf. " herunder også landbrugsejendomme, der er tilsluttet det offentlige spildevandsanlæg med andet end husspildevand fra boligen", skal Energistyrelsen dog supplerende oplyse, at det er styrelsens antagelse, at det ikke har afgørende betydning for afgrænsningen i § 2 a, stk. 5, af "erhvervsejendomme", om det er husspildevand eller andet end husspildevand, der afledes. Der henvises i denne forbindelse til, at vejledningen ikke er udtømmende. Dette fremgår også, ved at der i ovennævnte del af vejledningen om landbrugsejendomme står "herunder" samt af lovbemærk-

ningerne og formålet med § 2 a, stk. 5, i øvrigt. Det er således Energistyrelsens vurdering, at definitionen af "erhvervsejendomme" ikke er betinget af, at der tilledes andet end husspildevand fra den tilslutningspligtige ejendom.

I forhold til betalingslovens § 2 a, stk. 5, antager Energistyrelsen således, at "erhvervsejendomme", herunder ejendomme med blandet bolig og erhverv, omfatter landbrugsejendomme, der er tilsluttet spildevandsselskabet med andet end husspildevand fra boligen. "Erhvervsejendomme" antages desuden at omfatte fx landbrugsejendomme, der er tilsluttet vandforsyningen i forhold til både stuehus og fx erhvervsmæssigt anvendte stalde, men som alene er tilsluttet spildevandsforsyningen i forhold til spildevandet fra stuehuset.

Det skal endvidere bemærkes, at det er Energistyrelsens vurdering, at definitionen af "erhvervsejendomme" ikke er betinget af, at der tilledes andet end husspildevand fra den tilslutningspligtige ejendom. Energistyrelsen antager således, at der i fx en betalingsvedtægt ikke med rette kan fastsættes en bestemmelse om, at ejendomme, der ikke afleder andet spildevand end husspildevand fra boligen, ikke kan være omfattet af begrebet "erhvervsejendomme" i § 2 a, stk. 5.

Det følger af ovennævnte, at det må antages, at der i fx en betalingsvedtægt ikke med rette kan fastsættes en bestemmelse om, at ejendomme, der ikke afleder andet spildevand end husspildevand fra boligen, ikke kan være omfattet af begrebet "erhvervsejendomme" i § 2 a, stk. 5. En sådan bestemmelse i en vedtægt eller en administration baseret på denne opfattelse antages at være i strid med spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 5.

2. Betalingsvedtægter og krav om minimumsomsætning i forhold til § 2 a, stk. 5

I forhold til anvendelsen af begrebet "erhvervsejendomme" i § 2 a, stk. 5, antager Energistyrelsen ud fra lovens ordlyd og formål, at § 2 a, stk. 5, og § 3, stk. 2, ikke er til hinder for, at et spildevandsselskab i betalingsvedtægten fastsætter nødvendige supplerende bestemmelser om begrebet "erhvervsejendomme". Efter Energistyrelsens opfattelse kan det således fx fastsættes i betalingsvedtægten, at det er grundejer, der i tvivlstilfælde skal fremlægge dokumentation for, at der er tale om en "erhvervsejendom" i § 2 a, stk. 5's forstand.

I relation hertil antager Energistyrelsen desuden, at det følger af spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 5 og § 3, stk. 2, om betalingsvedtægten, at eventuelle bestemmelser i betalingsvedtægten om begrebet "erhvervsejendomme" skal være nødvendige, saglige, lige for ens ejendomme og i overensstemmelse med loven i øvrigt. Energistyrelsen antager således, at der i fx en betalingsvedtægt ikke med rette kan fastsættes en bestemmelse om, at der gælder særlige krav for udvalgte grupper af erhvervsejendomme, medmindre der er saglig grund til at forskelsbehandle i forhold til øvrige erhvervsejendomme.

I forhold til evt. bestemmelser i en vedtægt om minimumsomsætning i forhold til afgrænsningen af begrebet "erhvervsejendomme", vil det således efter Energistyrelsens opfattelse navnlig skulle vurderes, hvorvidt et sådant krav er nødvendigt, sagligt, lige for ens ejendomme og i overensstemmelse med loven i øvrigt. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at definitionen

af en ejendom i øvrigt som udgangspunkt må antages at være den samme i forhold til beregning af tilslutningsbidrag som i forhold til reglerne om vandafledningsbidrag. Retten til fradrag i § 2 a, stk. 5, kan efter Energistyrelsens vurdering i øvrigt næppe skifte fra år til år på baggrund af kriterie om omsætningens størrelse. Dette ville ikke være overensstemmende med formålet med spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 5. På den nævnte baggrund er det Energistyrelsens vurdering, at en bestemmelse om minimumsomsætning i forhold til afgrænsningen af begrebet "erhvervsejendomme" i § 2 a, stk. 5, næppe er saglig og i overensstemmelse med loven i øvrigt.

Det bemærkes i øvrigt, at Energistyrelsen antager, at der er hjemmel til, at spildevandsselskabet i overensstemmelse med loven i betalingsvedtægten kan fastsætte krav til, hvordan grundejeren af en erhvervsejendom skal opgøre størrelsen af den vandmængde, der ønskes fritaget. Der antages i den forbindelse, at der ikke er hjemmel til, at forsyningsselskabet kan fastsætte en bagatelgrænse i forhold til opgørelsen af vandmængden. Ligesom der ikke i betalingsvedtægten kan fastsættes en sådan bagatelgrænse, så kan spildevandsselskabet tilsvarende ikke træffe beslutning herom i konkrete sager.

Afslutningsvist bemærkes det, at Energistyrelsen med denne udtalelse ikke har vejledt i øvrigt om anvendelsen af lovens § 2 a, stk. 5, eller om den pligt, som kommunalbestyrelsen har i henhold til spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, i forhold til godkendelse af spildevandsselskabets betalingsvedtægt.

Energistyrelsen har i øvrigt heller ikke udtalt sig om reglerne før 1.1.2010, hvor der kom krav om udskillelse af selskabet fra kommunen, eller om grundejers tilslutningspligt og ret, der er reguleret i miljøbeskyttelsesloven, der hører under Miljø- og Fødevareministeriet.

Desuden skal Energistyrelsen oplyse, at ikke-erhvervsdrivende grundejere har mulighed for at klage over forsyningens opkrævninger m.v. til Forbrugerklagenævnet. Borgernes muligheder i denne sammenhæng fremgår af Lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager (forbrugerklageloven), som du kan se her: [forbrugerklageloven](#)

Endeligt skal det bemærkes, at Energistyrelsen sender denne vejledende udtalelse til Folketingets Ombudsmand, Statsforvaltningen, Assens Kommune og Assens Forsyning. Dette skyldes den ovenfor nævnte vurdering vedr. omsætningskrav i forhold til afgrænsningen af begrebet "erhvervsejendomme".

Med venlig hilsen

Marianne Lassen

Kopi til Folketingets Ombudsmand, Statsforvaltningen, Assens Forsyning og Assens Kommune